

РЕШЕНИЕ

№ 10596

гр. София, 02.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **4155** по описа за **2024** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото производство е касационно и е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на "Аларик секюритис" ООД със седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], ЕИК по Булстат:[ЕИК], подадена чрез адв.В., срещу Решение № 978 от 23.02.2024 г., постановено по НАХД № 6715/2023 г. по описа на СРС, потвърждаващо Наказателно постановление № Р-10-78/12.04.2023 г., издадено от Заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност", с което последният е наложил на дружеството-касационен жалбоподател имуществена санкция в размер на 1000 лв. на основание чл.290, ал.9, т.1, пр.първо от Закона за пазарите на финансови инструменти /ЗПФИ/ за нарушение на чл.19, ал.2 от Наредба № 50 от 30 март 2022 г. за капиталовата адекватност, ликвидността на инвестиционните посредници и осъществяването на надзор за спазването им, издадена от КФН. Със същото решение СРС е осъдил "Аларик секюритис" ООД да заплати на КФН юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност на атакуваното съдебно решение като постановено в нарушение на закона, на процесуалните правила, необосновано и постановено в противоречие с доказателствата. Подателят ѝ твърди, че погрешно СРС е отхвърлил възражението му за издаване на АУАН след изтичане

на тримесечния срок по чл.34, ал.1 ЗАНН. Изтъква, че неправилно Съдът не е отчетел обстоятелството, че още към 13.05.2022 г., с депозирания отчет на дружеството за първото тримесечие на 2022 г. АНО е разполагал с първоначални данни за нарушението. Оплаква се, че АНО е направил погрешни изчисления на държаните от ИП средства в небанкови институции, като е взел предвид единствено собствените средства на моя доверител в Cowen International Ltd, без да включва и тези, намиращи се в Interactive Brokers UK (чуждестранен инвестиционен посредник), сумата 299 892 лв или 11.60 % от собствените активи на ИП. Излага и доводи за маловажност на нарушението. Касационният жалбоподател моли за отмяна на решението и отмяна на наказателното постановление. В с.з. касаторът чрез адв.В. поддържа касационната жалба, моли съдебното решение да бъде отменено, а в полза на касатора да се присъдят разноските по делото.

Ответникът по касация - М. А. Ф. - Заместник председател на КФН, чрез юк.Х. оспорва касационната жалба, моли съдебното решение да бъде оставено в сила, а в полза на ответника да се присъди юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки с подробно съображения.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Административен съд-София град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледан по същество, въпросът за основателността на същата почива на следните съображения:

СРС е постановил решението си при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Наказателното постановление е издадено от Заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност". В хода на съдебното производство пред СРС е призована М. А. Ф. - Заместник председател на КФН, което е недопустимо. По силата на чл.61, ал.1 ЗАНН при разглеждане на делото пред районния съд се призовават нарушителят, поискалият обезщетение, включително този по чл.55, ал.2, собственикът на вещите, с които е извършено разпореждане или са отнети в полза на държавата, ако не е нарушител, наказващият орган или учреждението, или организацията, чийто орган е издал акта по чл.58д, т.4, както и допуснатите от съда свидетели. След като законът предписва като ответник да бъде конституиран наказващият орган, издал НП, неправилно СРС в разпореждането си от 07.06.2023 г. за насрочване на делото е разпоредил да се призове длъжностното лице, издало атакуваното постановление. Неправилността впоследствие се е задълбочила, като вместо Заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност", в съдебното производство пред СРС е призовано физическото лице М. А. Ф., като този извод не се променя от факта, че в призовките и съобщенията до нея в скоби е допълнено, че тя се призовава като административно наказващ орган.

Според систематиката на компетентността по чл.47, ал.1 ЗАНН административни наказания могат да налагат ръководителите на ве□ домоствата и организациите, областните управители и кметовете на общини, на които е възложено да прилагат съответните нормативни актове или да контролират тяхното изпълнение; или

длъжностните лица и органите, овластени от съответния закон или указ; или съдебните и прокурорските органи в предвидените от закон или указ случаи.

В Решение № 15038 от 11.12.2014 г. на ВАС по адм. д. № 7351/2014 г., 5-членен с-в, докладчик съдията Т. К., е посочено че: "Както добре е известно в съдебната практика, вкл. и тази на КС на РБ и правната доктрина, административнонаказателната дейност на администрацията е вид правораздавателна дейност по естеството си. Тази дейност води до решаване на правен спор, до налагане на административно наказание. Независимо от естеството ѝ, т.е. от правораздавателния ѝ характер, това е дейност на администрацията и представлява вид (форма) административна дейност – това е санкционна административна дейност, която наред с правоприлагащата (свързана с издаване на индивидуални и общи административни актове), нормотворческата дейност (издаване на подзаконови нормативни актове) и договорно-правната дейност (концесии, обществени поръчки, споразумения) изпълва съдържанието на понятието изпълнителна или административна дейност".

В нормата на § 1, т.1 АПК е дадена легална дефиниция на понятието "административен орган": органът, който принадлежи към системата на изпълнителната власт, както и всеки носител на административни правомощия, овластен въз основа на закон, включително лицата, осъществяващи публични функции, и организациите, предоставящи обществени услуги.

Обстоятелството, че постановлението е издадено от М. А. Ф., заемала длъжността Заместник председател на КФН, не води до извод, че именно това физическо лице следва да бъде конституирано по делото. Недопустимо е да се конституира физическо лице, което е издало НП, защото в случай че това лице престане да осъществява тази длъжност, то тогава по логиката на СРС би следвало да се прекрати производството по делото, тъй като физическото лице вече е престанало да бъде Заместник председател на КФН.

Преценката дали постановлението е издадено от компетентен орган и съответно дали лицето, издало НП, е заемало съответната длъжност към датата на издаването му, не води до извод, че следва да бъде конституирано като това лице, издало постановлението.

Наред с това физическото лице не може да отговаря за разноски и в случай че СРС бе присъдил разноски на жалбоподателя, възниква въпросът възможно ли е да се осъди физическото лице, което обаче действа в качеството на орган, издало съответния акт, да понесе лично разноски по делото и да ги заплаща от собствения си бюджет, а не от бюджета на органа, към който се числи, още повече, че самото физическо лице не участва в процеса, за да брани свои лични права и интереси. Очевидно е, че не такава е волята на законодателя.

СРС е следвало да конституира надлежната страна в процеса като ответник именно Заместник председател на КФН, а не физическото лице М. А. Ф.. Призоваването на физическо лице, вместо органа, издал Наказателно постановление № Р-10-78/12.04.2023 г., води до неправилност на съдебното решение и предпоставя отмяната му, като делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав, при което Съдът следва да конституира и призове надлежната страна в процеса - Заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност".

При новото разглеждане на делото СРС следва да се произнесе и по разноските в касационното производство по аргумент от нормата на чл. 226, ал. 3 АПК.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.2, т.1 от АПК, Съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 978 от 23.02.2024 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 6715/2023 г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СРС при спазване на дадените указания.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.